

faste Arbejdere. Der kunde maaske være Tale om at oprette en Art Pensionskasse for dem, men jeg tror, det vilde faa alt for store Konsekvenser, hvis man i Øjeblikket gav dem egentlig Statsansættelse.

Hyller: Den højtærede Landbrugsminister besvarede en Henvendelse fra det ærede Medlem for Københavns 9de Valgkreds (Chr. Hansen) angaaende Adgangen til Amager Skov. Ministeren mente ikke, at Kongen vilde overlade Amagerne dette lille Stykke Skov, hvor der er Fasaner, som Lystskov. Nu vil jeg sige, at det er ikke for Amagerne alene, man ønsker Adgang til Skoven. Der er ganske vist Adgang til Skoven, men kun ad den slagne Landevej, ikke ind mellem Træer og Buske, og hvor der er Grønsvær. Det kan godt være, det er behageligt at gaa paa Jagt efter Fasaner og at spise dem, men Fasaneriet er til stor Skade for Lodsejerne derude, idet Fasanerne ødelægger en stor Masse af deres Kaal og Frugter, og det drejer sig om adskillige Tusinde Kroner aarlig. Der er sket en Henvendelse til den højtærede Minister ved en Deputation ude fra Amager, som krævede Erstatning for det Tab, de lider derude. Der er lovet dem Erstatning — ikke af Ministeriet —, og hvis det, som det menes, drejer sig om 20,000 Kr. aarlig, saa kan dette lille Stykke Skov, som kun er til Fornøjelse for enkelte, blive ret kostbart for Staten. For det er vel Staten, der kommer til at betale den Erstatning; det er vel ikke saaledes, at det er Skoven, der betaler den, eller de, der har Fornøjelse af Fasaneriet. Efter at Amager-Banen er blevet anlagt, søger Tusinder af Mennesker fra København og Omegn ud til denne Skov. Ligeledes gaar der en Del Motorbaade fra Kalveboderne derover, og Automobiler og Cyklister kommer derud i stort Antal. Men naar Folk kommer til Skoven, saa har de den lige, slagne Landevej at gaa ad, og kan ikke gaa ind og have en Smule Fornøjelse i Skoven. I Nærheden ligger en anden Skov, som hedder Dragørlund. Den er ganske vist kun paa nogle faa Tønder Land, men det var dog et Sted, hvor Folk kunde gaa ind en Aftenstund og have lidt Fornøjelse. Ogsaa den har i lang Tid været lukket. Nu har Amagerne længe ventet paa, at Jagtloven skulde revideres, ved hvilken Lejlighed man mulig kunde faa en saadan Ordning af disse Forhold, at Kongelunden blev en almindelig Lystskov, og Fasaneriet flyttedes. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede

Landbrugsminister, om der er Udsigt til, at Jagtloven kommer til Revision, saa at der kan blive Lejlighed til at faa Spørgsmaalet taget op til Behandling.

Af Betænkningen ser jeg under Nr. 145, at den højtærede Forsvarsminister forlanger et Beløb paa 10,000 Kr. til Udbedring af den Skade, der er anrettet paa Amagers Østkyst, hvor Fæstningsværkerne ligger, ved Stormen 8.—10. Januar d. A. Hertil er intet at sige: hvad der ødelægges af Storm, maa selvfølgelig istandsættes, men den Skade, som her er anrettet, er ikke noget i Forhold til den, som anrettedes i Vinteren 1903—04 paa den vestlige Side af Amager, og som jeg i sin Tid omtalte her. Den androg mange, mange tusinde, maaske 100,000 Kr. Vandet gik helt op over Markerne, ødelagde Afgrøden, væltede Huse og dræbte en Del Kreaturer. Det drejede sig om Jorder, som havde været under Dyrkning i de sidste 25 Aar, og de vedkommende har haft stort Besvær med at faa noget ud af Jorden, efter at dette er sket. Der gik adskillige Aar, før de kunde faa nogen Afgrøde, idet det salte Vand, som havde staaet over Jorden, havde ødelagt den. Det var ret mærkværdigt, at den daværende Trafikminister ikke tog den Sag noget mere alvorligt. Da Forslaget om Anlægget af det Stemmeværk, som ligger for Enden af Kalveboderne og Københavns Havn til at dæmme af mod den stærke Strøm i denne, var til Behandling, blev der stillet et Ændringsforslag, som krævede, at Havnevæsenet, som havde stor Fordel af Anlægget, forinden skulde lade anstille Undersøgelser og sikre de vedkommende Lodsejere, at der ikke skete nogen Skade paa deres Jorder, men skønt det ikke var Staten, man her appellerede til for at faa Skaden erstattet og de smaa Diger udbedret, men Københavns Havnevæsen, maatte Beboerne i Taarnby paa Amager anlægge Sag mod Københavns Havnevæsen. Hvorledes det er gaaet med denne Sag, erindrer jeg ikke, den har staaet paa i flere Aar, og Resultatet kender jeg, som sagt, ikke. Antagelig vil der igen ske en Henvendelse til Regeringen i denne Sag, thi der er i Aar sket noget lignende, om end ikke saa slemt som den Gang, idet Vandet er gaaet adskillige Hundrede, maaske 1,000 Alen op, og igen har ødelagt en Del af de Jorder, som blev ødelagt den Gang. Jeg mener at Lodsejerne, Bønderne, ikke kan være tjente med, at man stiller sig saa ligegyldig.